

gifwa, sälia ok äptij sinom wilia at skipta. Här til witnisbyrdh thå sättir iak mitt jnsigle förjij. Scriptum Wästerwijk, anno Domini M^o : CCC^o : LVIII. quarta feria post dominicam Quasi-modogenitj.

Sigillritningen visar endast en ur brevet skuren remsa.

^a Befhir *ms.* ^b åkte *ms.*

5890.

1358 april 15.

Nils Bondesson kungör att han å sin faders vägnar närvarit vid ett jordebyte, varvid Olof Lax i Ånhult (i Virserums socken) upplåtit sin jord i Virserum till sina brorsöner mot deras jord i Ösjögle. Nils säger sig ha skilt för fastarna och namnger 6 av dessa (se not e nedan), däribland herr Ulf i Virserum.

Vidare kungör Olof Lax att han ingått fullständig förlikning med Nils Ingeldsson. Utfärdaren beseglar.

Avskr. i Lars Eriksson Sparres kopiebok, hs B 15 (förr J 6), fol. 301 v, Sv. Riksarkivet.

Nils Bondessons fader, Bonde Eriksson, uppträder som underhärads hövding i Aspeland 1357–1358 (se SD nr 5804–5805 och J. E. Almquist, Lagsagor och domsagor i Sverige I, 1954, s. 370, not 1).

Alla däm som detta breff höra ok see helsar iak Niklass Bondasson innerlika medh Gudhj ok kännes iak mik närwarandhe å minss faders vägna, att^a Olaffwer Lax in Anault affhändhe sig sina jord i Widissrume i wåto ok törro när by ok fiärran ok sinum arffwum ok tillwändhe sinum brodersunum^b ok dera arffuum för^c dera jordh^c i Öiassböglö^d. Iak Nikliss skildhe för festene ok dessa wåro fästämännerne: herra Ulfuer i Widissrume ok Gudmunder i Aggatorp, Waste i Widissrum, Suno Lange, Byrge Galle, Karl Biscoper^e ok många andre^e, ok fram meer känness iak Olaffuer Lax att Nikliss Ingeldesson ok iak ärum satte ok förlijkadhe om all mål oss millom wåro. Scriptum anno Domini M. ccc. l. octauo dominica secunda post Pascha præfati Nicholai Bondasson sub sigillo.

Sigillritning (balk i sköld; jfr faderns sigill vid SD nr 5804 och 5805): S + Nicholai + Bondason +

^a Det syntaktiska sammanhanget kräver här snarare en temporal konjunktion, t. ex. "då". ^b broder Sunum *ms.* ^{c-c} Tillagt ovanför underprickat Ulfwer i Widissrume *ms.* ^d Härmed avses uppenbarligen Ösjögle i Virserums socken. Namnet har behandlats av V. Ekenvall i *Namn och Bygd 1943*, s. 57. Han har i förleden velat se fsv. ør 'grus, sand'. Om denna härledning är riktig, och om 'b' är en felskrivning för 'k', är det troligt att originalet har haft Øraskøglo. ^{e-e} Denna formulering är oväntad i ett fastebrev; möjligen härrör den från avskrivaren och innebär en förkortning av textpartiet med de följande 6 fastenamen.

5891 a.

1358 april 22.

Linköping.

Magnus Petersson kungör att han av Linköpingskaniken Nicolaus Johannis arrenderat en gård i Ljung. Gården hade testamenterats av Ingeborg Grimolfsdotter till Linköpings domkyrkas Vårfrukapell, vars innehavare för närvarande är Nicolaus Johannis.

Utfärdaren beseglar.